

terra, et plenitudo ejus a voce rugitus illius.

R. Laudabilis. 275.

Lectio ij.

ET convenérunt advérsus eum Gentes undique de provinciis, et expandérunt super eum rete suum, in vulneribus earum captus est. Et miserunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis : miseruntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra super montes Israel. Mater tua quasi vénea in ságuine tuo super aquam plantáta est : fructus ejus, et frondes ejus crevérunt ex aquis multis. Et factæ sunt ei virgæ sólidæ in scepra dominántium, et exaltáta est statúra ejus inter frondes : et vidit altitúdinem suam in multitúdine pálmitum suorum.

R. Angústia. 276.

Lectio iij.

ET evúlta est in ira, in terrámque projécta, et ventus urens siccávit fructum ejus : marcuérunt, et arefactæ sunt virgæ róborisejus : ignis comédit eam. Et nunc transplantáta est in désertum, in terra ínvia, et sitiénti. Et

egressus est ignis de virga ramórum ejus, qui fructum ejus comédit : et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominántium. Planctus est, et erit in planctum. *R.* Misit. 277.

SABBATO.

ante *Domin. II. Novemb.*

Ad Magnif. Aña. Aspice Dómine, * quia facta est desoláta civitas plena divítiis : sedet in tristítia dómina Géntium : non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.

V. Vespertína orátio.

Si November habeat quinque Dominicas, tunc ij. Dominica leguntur sequentes Lect. de Ezechiele: si vero habuerit tantum quatuor, Domin. ij. legitur liber Danielis positus in iij. Dominica, et Sabbato ad Magnif. dicetur Aña. Muro tuo. et duabus sequentibus Dominicis legentur Prophetæ minores.

DOM. II. NOVEMBRIS.

In I. Nocturno.

De Ezechiele Prophéta.

Lectio j. Cap. xxj.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis pone fáciem tuam ad Je-

rúsalem, et stilla ad sanctuária, et prophéta contra humum Israel : Et dices terræ Israel : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ad te, et ejiciam gládium meum de vagína sua, et occídám in te justum, et ímpium. Pro eo autem quod occídi in te justum, et ímpium, idcirco egrediétur gládium meus de vagína sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilónem : Ut sciat omnis caro quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína sua irrevocabilem. *R.* Vidi. 273.

Lectio ij.

ET tu fili hóminis ingemisce in contritióne lumbórum, et in amaritudinibus ingemisce coram eis. Cumque díxerint ad te : Quare tu gemis? dices : Pro audítu : quia venit, et tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus, et infirmábitur omnis spíritus, et per cuncta génuua fluent aquæ : ecce venit, et fiet, ait Dóminus Deus. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis prophéta, et dices : Hæc dicit Dóminus Deus : Lóquere : Gládium, gládium exacútus est, et

limátus. Ut cædat víctimas, exacútus est : ut spléndeat, limátus est : qui moves sceptrum filii mei, succidísti omne lignum. Et dedi eum ad levigándum, ut teneátur manu : iste exacútus est gládium, et iste limátus est ut sit in manu interficiéntis.

R. Aspice Dñe de. 273.

Lectio iij.

CLama, et úlula fili hóminis, quia hic factus est in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Israel, qui fúgerant : gládio trádití sunt cum pópulo meo, idcirco plaude super femur, quia probátus est : et hoc, cum sceptrum subvértet, et non erit, dicit Dóminus Deus. Tu ergo fili hóminis prophéta, et pércute manu ad manum, et duplicétur gládium, ac triplicétur gládium interfectórum : hic est gládium occisiónis magnæ, qui obstupéscere eos facit, et corde tabéscere, et multiplicat ruínas.

R. Aspice Dñe, quia. 273.

In II. Nocturno.

De Expositione sancti Hierónymi Presbyteri in Ezechielem Prophétam.

Lib. 7. in Ezech. cap. xxj.

Lectio su.

Uia supra dixerat : Ipsi dicunt ad me, Numquid non per parabolas loquitur iste? et apertam populus flagitabat sententiam : idcirco id quod Dominus per metaphoram, sive parabolam, et, ut alii vertere, proverbium, est locutus, nunc manifestius loquitur : saltus Nageb, et Darom, et Theman esse Jerusalem, et templum illius, Sancta sanctorum, et omnem terram Judææ : flammamque quæ combustura sit saltum, intelligi gladium devorantem, qui eductus sit de vagina sua, ut interficiat justum et impium. Hoc est enim lignum viride, et lignum aridum. Unde et Dominus : Si in ligno, ait, viridi tanta faciunt, in sicco quid facient?

℞. Super muros. 274.

Lectio v.

Primum dixerat : Vaticinare, vel stilla ad Austrum, Africum, et Meridiem, et ad saltum Meridianum. Quod quia videbatur obscurum, et dicta Prophetæ populus nesciebat, secundo ponitur manifestius, saltum Meridia-

num esse Jerusalem; et omnes infructuosas arbores, ad quarum radices securis posita sit, intelligi habitatores ejus, gladiumque interpretari pro incendio. Tertio jubetur Prophetæ, ut tacentibus illis, nec interrogantibus cur ista vaticinatus sit, faciat per quæ interrogetur, et respondeat quæ Dominus locutus est.

℞. Muro tuo. 275.

Lectio vi.

Ingemisce, inquit, ejulare non levi voce, nec dolore moderato, sed in contritione lumborum : ut gemitus tuus ex imis visceribus et amaritudine animi proferatur. Et hoc facies coram eis, ut cum te interrogaverint, cur tanto gemitu conteraris, et quid tibi mali acciderit, ut sic ingemiscas; tu eis meo sermone respondeas : Idcirco plango, et dolorem cordis mei dissimulare non valeo, quia auditus, qui semper meis auribus insonerat, opere completur, et venit, imminens videlicet Babylonii furentis exercitus : qui cum venerit, et vallaverit Jerusalem, tunc tabescet omne cor, et dissolventur

Lectio ij.

universæ manus : ut occupante pavore mentes hominum, nullus audeat repugnare.

℞. Sustinuimus. 275.

℞. vij. Laudabilis. 275.

℞. viij. Duo Seraphim clamabant. 275.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiële Prophetâ.

Lectio j. Cap. xxxiiij.

Factum est verbum Domini ad me, dicens : Fili hominis loquere ad filios populi tui et dices ad eos : Terra cum induxero super eam gladium, et tulerit populus terræ virum unum de novissimis suis, et constituerit eum super se speculatorem : et ille viderit gladium venientem super terram, et ceciderit buccina, et annuntiaverit populo : audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinæ, et non se observaverit, veneritque gladius, et tulerit eum : sanguis ipsius super caput ejus erit. Sonum buccinæ audivit, et non se observavit, sanguis ejus in ipso erit : si autem, se custodierit, animam suam salvabit.

℞. Redemit. 276.

Quod si speculator viderit gladium venientem, et non insonerit buccina, et populus se non custodierit, veneritque gladius, et tulerit de eis animam : ille quidem in iniquitate sua captus est, sanguinem autem ejus de manu speculatoris requiram. Et tu fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel : audiens ergo ex ore meo sermonem, annuntiabis eis ex me. Si me dicente ad impium : Impie morte morieris : non fueris locutus ut se custodiat impius a via sua : ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem ejus de manu tua requiram.

℞. Angustia. 276.

Lectio iij.

Si autem annuntiante te ad impium ut a viis suis convertatur, non fuerit conversus a via sua : ipse in iniquitate sua morietur : porro tu animam tuam liberasti. Tu ergo fili hominis dic ad domum Israel : Sic locuti estis, dicentes : Iniquitates nostræ, et peccata nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabescimus : quomodo

ergo vivere poterimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impii, sed ut convertatur impius a via sua, et vivat. Convertimini, convertimini a viis vestris pessimis: et quare moriemini domus Israel?

℞. Misit Dominus. 277.

FERIA TERTIA.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio j. Cap. xxxiv.

ST factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis prophéta de pastoribus Israel: prophéta, et dices pastoribus: Hæc dicit Dominus Deus: Væ pastoribus Israel, qui pascébant semetipsos: nonne greges a pastoribus pascuntur? Lac comedebátis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis: gregem autem meum non pascébátis. Quod infirmum fuit non consolidástis, et quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, et quod abjectum est non reduxístis, et quod perierat non quæsístis: sed cum austeritate imperabátis eis, et cum poténtia.

℞. A facie. 277.

Lectio ij.

ET dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor: et factæ sunt in devoratióem omnium bestiárum agri, et dispersæ sunt. Erraverunt greges mei in cunctis montibus, et in universo colle excélso: et super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei, et non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret. Propterea pastóres audite verbum Domini: Vivo ego, dicit Dominus Deus: quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, et oves meæ in devoratióem omnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor (neque enim quæsierunt pastóres mei gregem meum: sed pascébant pastóres semetipsos, et greges meos non pascébant: propterea pastóres audite verbum Domini.

℞. Civitátem. 277.

Lectio iij.

HÆC dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastóres requiram gregem meum de manu eórum, et cessáre faciam eos ut ultra non pascant gregem, nec pascant amplius pastóres semetipsos:

et liberábo gregem meum de ore eórum: et non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse requiram oves meas, et visitábo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fuerit in médio óvium suárum dissipatárum: sic visitábo oves meas, et liberábo eas de omnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis, et caliginis. ℞. Genti. 278.

FERIA QUARTA.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio j. Cap. xl.

IN vigésimo quinto anno transmigratióis nostræ, in exórdio anni, décima mensis, quartodécimo anno postquam percússa est civitas: in ipsa hac die facta est super me manus Domini, et addúxit me illuc. In visióibus Dei addúxit me in terram Israel, et dimísit me super montem excélsium nimis: super quem erat quasi ædificium civitátis vergéntis ad Austrum. Et introduxit me illuc. ℞. Indicábo. 278.

Lectio ij.

ET ecce vir, cujus erat species quasi species æris, et funiculus lineus

in manu ejus, et calamus mensuræ in manu ejus: stabat autem in porta. Et locútus est ad me idem vir: Fili hominis vide óculis tuis, et áuribus tuis audi, et pone cor tuum in ómnia, quæ ego ostendam tibi: quia ut ostendantur tibi addúctus es huc: annúntia ómnia, quæ tu vides, domui Israel.

℞. Angústia. 279.

Lectio iij.

ET ecce murus forínsecus in circúitu domus úndique, et in manu viri calamus mensuræ sex cubitórum, et palmo: et mensus est latitudinem ædificii calamo uno, altitudinem quoque calamo uno. Et venit ad portam, quæ respiciébat viam Orientálem, et ascendit per gradus ejus: et mensus est limen portæ calamo uno latitudinem, id est, limen unum calamo uno in latitudíne.

℞. Misit Dominus. 279.

FERIA QUINTA.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio j. Cap. xli.

ST introduxit me in templum, et mensus est frontes, sex cúbitos latitudinis hinc, et

sex cúbitos latitúdinis inde, latitúdinem tabernáculi. Et latitúdo portæ, decem cubitórum erat : et látera portæ, quinque cúbitis hinc, et quinque cúbitis inde : et mensus est longitúdinem ejus quadraginta cubitórum, et latitúdinem viginti cubitórum. Et introgréssus intrinsecus mensus est in fronte portæ duos cúbitos : et portam, sex cubitórum : et latitúdinem portæ, septem cubitórum.

℞. Vidi Dóminum. 273.

Lectio ij.

ET mensus est longitúdinem ejus viginti cubitórum, et latitúdinem ejus viginti cubitórum, ante fáciem templi : et dixit ad me : Hoc est sanctum sanctórum. Et mensus est parietem domus sex cubitórum : et latitúdinem láteris quátuor cubitórum úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus, bis triginta tria : et erant eminentia, quæ ingrederentur per parietem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent, et non attingerent parietem templi.

℞. Aspice Dñe de. 273.

Lectio iij.

ET platéa erat in rotundum, ascéndens sursum per cóchleam, et in cœnáculum templi deferébat per gyrum : idcirco látius erat templum in superioribus : et sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cáлами sex cubitórum spátio : et latitúdinem per parietem láteris forinsecus quinque cubitórum : et erat intérior domus in latéribus domus.

℞. Aspice Dñe, quia. 273.

FERIA SEXTA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. xliij.

ST duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israel ingrediebatur per viam Orientálem : et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visiónem secúndum spécies, quam videram, quando venit ut disperderet civitátem : et spécies secúndum aspéctum, quem videram juxta flú-

vium Chobar : et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingrèssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me spíritus, et introduxit me in átrium intérius : et ecce repléta erat glória Dómini domus. ℞. Super. 274.

Lectio ij.

ET audivi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxta me, dixit ad me : Fili hóminis, locus sólii mei, et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in ætérnum, et non pólluent ultra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi, et reges eórum in fornicatióibus suis, et in ruínis regum suórum, et in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum, et postes suos juxta postes meos : et murus erat inter me et eos : et polluérent nomen sanctum meum in abominatióibus, quas fecerunt : propter quod cónsumpsi eos in ira mea.

℞. Muro tuo. 275.

Lectio iij.

Nunc ergo repéllant procul fornicatióinem suam, et ruínas regum

suórum a me : et habitábo in médio eórum semper. Tu autem fili hóminis osténde dómui Israel templum, et confundántur ab iniquitátibus suis, et metiántur fábricam : et erubéscant ex ómnibus, quæ fecerunt : Figúram domus, et fábricæ ejus éxitus, et intróitus, et omnem descriptionem ejus, et univérsa præcépta ejus, cunctúmque órduem ejus, et omnes leges ejus osténde eis, et scribes in óculis eórum : ut custódiant omnes descriptiones ejus, et præcépta illius, et fáciant ea.

℞. Sustinúimus. 275.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. xlvij.

ST convértit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Oriéntem : fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem : aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad Merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilonís, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad Oriéntem : et

ecce aquæ redundantes a latere dextro.

℞. Laudabilis. 275.

Lectio ij.

CUM egrederetur vir ad Orientem, qui habebat funiculum in manu sua, et mensus est mille cubitos: et traduxit me per aquam usque ad talos. Rursusque mensus est mille, et traduxit me per aquam usque ad genua: et mensus est mille, et traduxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille, torrentem, quem non potui pertransire: quoniam intumuerant aquæ profundi torrentis, qui non potest transvadari. ℞. Angustiae. 276.

Lectio iij.

ET dixit ad me: Certe vidisti fili hominis. Et eduxit me, et convertit ad ripam torrentis. Cumque me convertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte. Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediuntur ad tumulos sabuli Orientalis, et descendunt ad plana deserti, intrabunt mare, et exhibunt, et sanabuntur aquæ. Et omnis anima vivens, quæ serpit, quocumque venerit tor-

rens, vivet: et erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquæ istæ, et sanabuntur et vivent omnia, ad quæ venerit torrentis. ℞. Misit Dñs. 277.

SABBATO

ante Domin. III. Novembr.

Ad Magnif. Aña. Muro tuo * inexpugnabili circumcinge nos Domine, et armis tuæ potèntiæ protege nos semper.

℞. Vespertina oratio.

DOMIN. III. NOVEMBR.

In I. Nocturno.

Incipit liber Daniëlis Prophetæ.

Lectio j.

Cap. j.

Anno tertio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodonosor rex Babylónis in Jerúsalem, et obsedit eam; et tradidit Dominus in manu ejus Jóakim regem Juda, et partem vasorum domus Dei: et asportavit ea in terram Sennaar in domum dei sui, et vasa intulit in domum thesauri dei sui. Et ait rex Asphenez prapósito eunuchorum ut introduceret de filiis Israel, et de semine régio et tyrannorum, púeros, in quibus nulla esset mácula, decó-

ros forma, et eruditos omni sapièntia, cautos scièntia, et doctos disciplina, et qui possent stare in palatio regis, ut doceret eos litteras, et linguam Chaldæorum.

℞. Vidi Dóminum. 273.

Lectio ij.

ET constituit eis rex anonam per singulos dies de cibis suis, et de vino unde bibebat ipse, ut nutriti tribus annis, postea starent in conspectu regis. Fuérunt ergo inter eos de filiis Juda, Daniël, Ananias, Misael, et Azarias. Et impósuit eis prapósitus eunuchorum, nómina: Daniéli, Baltassar: Ananiæ, Sidrach: Misaéli, Misach: et Azariæ, Abdénago. Propósuit autem Daniël in corde suo ne pollueretur de mensa regis, neque de vino potus ejus: et rogávit eunuchorum prapósitum ne contaminaretur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspectu principis eunuchorum.

℞. Aspice Dñe de. 273.

Lectio iij.

ET ait princeps eunuchorum ad Daniëlem: Timeo ego dóminum

meum regem, qui constituit vobis cibum et potum: qui si viderit vultus vestros macilentiores præ ceteris adolescentibus coævis vestris, condemnabit caput meum regi. Et dixit Daniël ad Malsar, quem constitúerat princeps eunuchorum super Daniëlem, Ananiam, Misaëlem, et Azariam: Tenta nos óbsecro servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescendum, et aqua ad bibendum: et contemplare vultus nostros, et vultus puerorum, qui vescuntur cibo régio: et sicut videris, faciès cum servis tuis. Qui, audito sermone hujuscemodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores, et corpulentiores præ omnibus púeris, qui vescuntur cibo régio.

℞. Aspice Dñe, quia. 273.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Athanasii Episcopi ad Virgines.

Lib. de Virginit. post init.

Lectio iv.

Si accédant aliqui, et dicant tibi, ne frequenter jejunes, ne imbecillior fias; ne credas

illis, neque auscultes : per istos enim inimicus hæc suggerit. Reminiscere ejus quod scriptum est, quod cum tres pueri, et Dániel, et alii adolescentuli, captivi ducti essent a Nabuchodónosor rege Babylónis, jussúmque esset ut de ipsius mensa régia comederent, et de vino biberent, Dániel et tres pueri illi noluerunt póllui ex mensa regis, sed dixerunt eunúcho qui eos curandos suscéperat : Da nobis de seminibus terræ, et vescémur. Quibus ait eunúchus : Timeo ego regem, qui constituit vobis cibum et potum, ne forte fácies vestræ appareant regi squalidióres præ céteris pueris qui régia mensa alúntur, et púniat me.

℞. Super muros. 274.

Lectio v.

CUI dixerunt illi : Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de seminibus. Et dedit eis legumina ad vescendum, et aquam ad bibendum : et introduxit eos in conspectu regis, et visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter céteros púeros, qui régia mensæ cibis nutriebántur. Vidésne quid fá-

ciat jejúnium? Morbos sanat, distillatiónes córporis exsiccát, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctificat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit. Et ne putes hæc témere dici, habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum. Cum enim quæsiuissent discipuli, quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus : Hoc genus non ejicitur, nisi in oratióne et jejúno.

℞. Muro tuo. 275.

Lectio vj.

Quisquis igitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, et hoc phármaco utátur, jejúnio inquam, statim spíritus malus opprèssus abscedet, vim jejúnii métuens. Valde enim dæmones oblectántur crápula et ebrietáte et córporis cómmodis. Magna vis in jejúno, et magna ac præclára fiunt per illud : alióquin unde hómines tam mirífica præstánt, et signa per eos fierent, et sanitátem infirmis per ipsos largirétur Deus, nisi plane ob exerci-

tatiónes spirituáles, et humilitátem ánimi, et conversatiónem bonam? Jejúnium enim Angelórum cibus est : et qui eo útitur, órdis angélici censéndus est.

℞. Sustinúimus. 275.

℞. vij. Laudábilis. 275.

℞. viij. Duo. 275.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. ij. e

TU rex vidébas, et ecce quasi státua una grandis : státua illa magna, et státua sublímis stabat contra te, et intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem et bráchia de argénto, porro venter, et fémora ex ære. Tibiæ autem ferreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fictilis. Vidébas ita, donec abscíssus est lapis de monte sine mánibus : et percússit státuam in pédibus ejus ferreis, et fictilibus, et commínuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum, et aurum, et redácta quasi in favíllam æstivæ áræ, quæ rapta sunt vento :

nullúsque locus invéntus est eis : lapis autem, qui percússerat státuam, factus est mons magnus, et implévit univérsam terram.

℞. Redémit. 276.

Lectio ij.

HOC est sómnum : interpretatióne quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es : et Deus cœli, regnum, et fortitúdinem, et impérium, et glóriam dedit tibi : et ómnia, in quibus hábitant filii hóminum, et bestiæ agri : vólucres quoque cœli dedit in manu tua, et sub ditióne tua univérsa constituit : tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum aliud minus te argénteum : et regnum tertium aliud æreum, quod imperábit univérsæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum commínuit, et domat ómnia, sic commínuet et cónteret ómnia hæc.

℞. Angústia. 276.

Lectio iij.

Porro quia vidísti pedum, et digitórum partem testæ figuli, et partem ferream : regnum divísium erit, quod tamen

de plantario ferri oriatur, secundum quod vidisti ferrum mistum testæ ex luto. Et digitos pedum ex parte ferreos, et ex parte fictiles: ex parte regnum erit solidum, et ex parte contritum. Quod autem vidisti ferrum mistum testæ ex luto, commiscébuntur quidem humano semine, sed non adhærebunt sibi, sicuti ferrum misceri non potest testæ. In diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus cæli regnum, quod in æternum non dissipabitur, et regnum ejus alteri populo non tradetur: comminet autem, et consummet universa regna hæc: et ipsum stabit in æternum.

℞. Misit Dominus. 277.

FERIA TERTIA.

De Danièle Propheta.

Lectio j. Cap. iij. b

Ronuntiânsque Nabuchodonosor rex, ait eis: Verene Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non colitis, et statuam auream, quam constitui, non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, et

psalterii, et symphoniæ, omnisque generis musicorum, prosternite vos, et adorâte statuam, quam feci: quod si non adoraveritis, eadem hora mittimini in fornacem ignis ardentis: et quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea? ℞. A facie. 277.

Lectio ij.

Respondentes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus, et statuam auream, quam erexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor replétus est furóre: et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat.

℞. Civitatem. 277.

Lectio iij.

ET confestim viri illi vincti cum braccis suis, et tiaris, et calcea-

mentis, et vestibus missi sunt in medium fornacis ignis ardentis; nam jussio regis urgebat: fornax autem succensa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulabant in medio flammæ laudantes Deum, et benedicentes Domino.

℞. Genti peccatrici. 278.

FERIA QUARTA.

De Danièle Propheta.

Lectio j. Cap. iv. c

Respondit Baltassar, et dixit: Domine mi, somnium his, qui te oderunt, et interpretatio ejus hostibus tuis sit. Arborem, quam vidisti sublimem, atque robustam, cujus altitudo pertingit ad cælum, et aspectus illius in omnem terram: et rami ejus pulcherrimi, et fructus ejus nimius, et esca omnium in ea, subter eam habitantes bestiae agri, et in ramis ejus commorantes aves cæli: Tu es rex, qui magnificatus es, et invaluisti:

et magnitudo tua crevit, et pervenit usque ad cælum, et potestas tua in terminos universæ terræ.

℞. Indicabo. 278.

Lectio ij.

Quod autem vidit rex vigilem, et sanctum descendere de cælo, et dicere: Succidite arborem, et dissipate illam, attamen germen radicum ejus in terra dimittite, et vinciaturo ferro et aere in herbis foris, et rore cæli conspergatur, et cum feris sit pabulum ejus, donec septem tempora mutantur super eum: Hæc est interpretatio sententiæ Altissimi, quæ pervenit super dominum meum regem: Ejicient te ab hominibus, et cum bestiis ferisque erit habitatio tua, et fœnum ut bos comedes, et rore cæli infunderis.

℞. Angustia. 279.

Lectio iij.

Septem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus super regnum hominum, et quicumque voluerit, det illud. Quod autem præcepit ut relinqueretur germen radicum ejus, id est arboris: regnum tuum tibi manebit